

19. oktober 2019

Pred dobrim letom smo prejeli prijazno povabilo organizatorja festivala ljudskih pesmi v Prevaljah, Kulturnega društva Mohorjan. Slišati je bilo zanimivo, vendar sva se s Katjo, ki je ravno začejala novo povrnitveno sezono dirigentke MePZ Gorenje, soglasno odločili, da je prekmalu. Nismo imeli v delu ljudskega repertoarja, ravno smo se zakopali v kofetarske pesmi za Sozvočenja. Morda pa prihodnje leto, sva rekli in se zahvalili za povabilo. In smo dali v plan za 2019.

Pripravili smo štiri ljudske s priredbami Andreja Makorja JE LEPA GORICA, a. Schwaba/K. Gruber DEKLE MI V OGRADI, Hubadovo priredbo JE PA DAVI SLANCA PALA in Volkovo TA NA SOLBICI. Res je bila nedelja in ker ta mesec nismo imeli kam vtakniti intenzivne sobotne vaje, smo jo prilepili kar temu nastopu in se v Prevalje podali par uric prej kot bi bilo sicer potrebno. Vadili smo domovinske pesmi za naslednji koncert in se razveselili novice, da nastopamo kot zadnji (torej smo desert). Privilegij je poslušati druge zборе in se od njih učiti. Udobno smo se namestili na stole simpatične dvorane Kulturnega doma, ne vedoč, da bomo v tem položaju vztrajali skoraj dve uri. Saj ne, da ne bi bil zanimiv govor muzikologa dr. Logarja o pomenu ljubezni in njenih simbolov v ljudski pesmi. Z veseljem bi ga še poslušali, a ob kaki drugi priložnosti. Nastopajoči zbori in skupine iz Šentanela, Velikovca, z obale, Prevalj, Kojškega v Brdih so imeli pester in bogat program, ampak tudi ta je zajemal po pet in več pesmi, čeprav je bilo priporočeno štiri. Kakorkoli, dočakali smo naš nastop in ugotovili, da so se nam glasilke že ohladile, prav tako kosti in smo malce negotovo zakoračili na oder. Na začetku smo se rahlo tipali in spogledovali, če bo šlo, a nas je Katja s svojo odločnostjo in vedrino hitro ogrela in spravila v obrate. Tako smo do druge pesmi korajžno žrtvovali naša solista, Polono in Benota za prikaz osvajalskega pohoda s pušeljcem. Seveda smo jima pritegnili in ju sozvočno podprli. Za tem je na oder pala slanica (še dobro, da smo s pušeljcem prej opravili). Za udarni zaključek pa smo poskrbeli z ritmično udarno zbiljsko pesmijo, ki smo jo z lastnimi glasbili rok in nog glasno in odločno odtiktakali v skupnem ritmu do konca (še pred dvema urama nam je hotela uiti z vajeti, čeprav smo jo prav dobro znali že na letnem koncertu). Uf! Upamo, dasmo se poslušalcem oddolžili za dolgo sedenje. Pa saj so bili nasploh hvaležna publika. Morda smo bili lemi malce nervozni in neučakani zaradi nastopa in treme. Pa kaj je to trema? Morda to, da našo Polono nasolističnem nastopu bolj skrbi, če bo z njenimi malčki doma med tem vse v redu. Pa si je za pomiritev enolepo zapela in takoj je bilo bolje.

ENAJSTI ZBOROVSKI FESTIVAL PREVALJE

Prispeval Administrator

Četrtek, 24 Oktober 2019 00:00 - Zadnjič posodobljeno Četrtek, 09 Januar 2020 14:53

Z veseljem smo po koncertu sedli z vsemi nastopajočimi k topli večerji, za katero smo bili organizatorjem zelo hvaležni. Zapeli smo še nekaj bolj ali manj znanih zborovskih, seveda ni šlo brez Žab in Dajte, dajte, pa Pevca. Pevsko vzdušje smo podloženo s kozarčkom žlahtnega ponesli na avtobus. Šofer Rajko je kmalu ugotovil, s čim se je zaključil ta festival. Vas zanima? Z dobro voljo, pesmijo in željo, da se še srečamo.

Janja Irman Kolar